

- állapítsa meg, hogy az Európai Bizottság megsértette az átláthatóság és a hozzáférhetővé tétel véelmét, amikor nem biztosított hozzáférést a személyes adataihoz a meghatározott határidőn, vagyis három hónapon belül, holott vele szemben párhuzamosan büntető- és polgári eljárás van folyamatban.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy az Európai Bizottság megsértette az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikkét és az (EU) 2018/1725 rendelt 17. cikkét, mivel nem bocsátotta rendelkezésre a felperes személyes adatait a meghatározott három hónapos határidőn belül.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy az Európai Bizottság megsértette az (EU) 2018/1725 rendelt 14. cikkének (3) bekezdését, mivel nem bocsátotta rendelkezésre a felperes személyes adatait a meghatározott három hónapos határidőn belül, és az említett határidőt meghosszabbította, holott azt az Európai Bizottság nem hosszabbíthatja meg. A hozzáférés megtagadásának minősül az, hogy az Európai Bizottság nem ad választ a személyes adatokhoz való hozzáférés iránti kérelemre az (EU) 2018/1725 rendelt 14. cikkének (3) bekezdésében meghatározott határidőn belül. Az ilyen, közérdekből megállapított határidőket a felek nem módosíthatják. Az (EU) 2018/1725 rendeltnek konkrétan a bírói jogvédelem elvét tükröző 14. cikkének (3) bekezdése értelmében, amennyiben az adatkezelő megtagadja a kért személyes adatokhoz való hozzáférést, bírósági jogorvoslattal lehet élni.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy az Európai Bizottság megsértette az átláthatóság és a hozzáférhetővé tétel véelmét, amikor nem biztosított hozzáférést a személyes adataihoz a meghatározott három hónapos határidőn belül, holott vele szemben ugyanazon állítólagos tények miatt párhuzamosan büntető- és polgári eljárás van folyamatban. A személyes adatok kezelése terén a jogalanyok alapvető joga van arra, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárásokban a személyes adatainak másolatát rendelkezésére bocsássák.

(¹) A természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 295., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 290., 42. o.).

2022. június 29-én benyújtott kereset – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis kontra ERCEA

(T-388/22. sz. ügy)

(2022/C 359/95)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT) (Thessaloniki, Görögország) (képviselő: B. Christianos, ügyvéd)

Alperes: Az Európai Kutatási Tanács Végrehajtó Ügynöksége (ERCEA)

Kérélmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa megalapozatlannak az alperes követelését, amelyet a 3242201592/28.1.2022 sz. terhelési értesítés tartalmaz, amely szerint a felperesnek vissza kell fizetnie a MINATRAN projekthez kapott támogatás egy részét EUR 184 224,21 összegben, és állapítsa meg, hogy ez az összeg támogatható költségeknek felel meg;

- kötelezze az ERCEA-t hogy fizessen vissza a felperes számára EUR 184 224,21 összeget mint tartozatlanul fizetett összeget a késedelmi kamatokon kívül, és
- kötelezze az ERCEA-t az APT költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel az Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis az Európai Kutatási Tanács Végrehajtó Ügynöksége (ERCEA) által a MINATRAN projekt végrehajtásával kapcsolatban kibocsátott terhelési értesítést vitatja. E terhelési értesítéssel az ERCEA arra szólította fel az APT-t, hogy fizessen vissza EUR 184 224,21 összeget, amely a MINATRAN projekt tekintetében kapott támogatás egy részének, illetve az ERCEA általi átalánykifizetésnek felel meg.

Ebben az összefüggésben az APT az EUMSZ 272. cikk értelmében azt kéri, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy az ERCEA által vitatott, említett összeg támogatható kiadásoknak felel meg, és az ERCEA mint tartozatlan fizetést köteles azt visszafizetni az APT számára.

Az APT a következőket állítja:

1. Először is, az ERCEA, annak érdekében, hogy a nemzetközi kutatók vonatkozásában bejelentett költségeket nem támogathatónak minősítse, megalapozatlan és nem bizonyított megállapításokra támaszkodik. Következésképpen megalapozatlan az ERCEA EUR 184 224,21 összegű követelése, amely személyzeti és útiköltségekre, közvetlen kiadásokra és egy átalány-kártérítés adóztatására vonatkozik. Ezenfelül a kiadások támogathatóságát az Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis által szolgáltatott bizonyítékok is alátámasztják.
2. Másodsorban, azzal, hogy nem teljes és elfogadhatatlan dokumentumok és információk alapján az ERCEA EUR 184 224,21 összeg visszatérítését követeli, az ERCEA nem teljesítette a Chartából eredő kötelezettségeit, egyrészt azért, mert megsértette az APT meghallgatáshoz való jogát, másfelől pedig megakadályozta az APT-t abban, hogy hatékony bírói jogvédelemben részesüljön.
3. Harmadsorban, az ERCEA megsértette a szerződések jóhiszemű végrehajtásának elvét.

2022. június 29-én benyújtott kereset – UniCredit Bank kontra ESZT

(T-405/22. sz. ügy)

(2022/C 359/96)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: UniCredit Bank AG (München, Németország) (képviselők: F. Schäfer, H. Großrichter és F. Kruis ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanálási Testület (ESZT)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egységes Szanálási Testületnek az Egységes Szanálási Alapba fizetendő 2022. évi előzetes hozzájárulások kiszámításáról szóló, 2022. április 11-i határozatát (SRB/ES/2022/18) és annak mellékleteit a felperest érintő részében;
- az Egységes Szanálási Testületet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes a következő jogalapokra hivatkozik.

1. Első jogalap: a 2022. április 11-i határozat és annak I-III. melléklete sérti az EUMSZ 263. cikk második bekezdése értelmében vett lényeges eljárási szabályokat és a megfelelő ügyintézéshez való jogot, mivel nem tartalmazza az EUMSZ 296. cikk második bekezdése és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti megfelelő indokolást.